

Spre a recunoaște dacă o soluție cuprinde tot d'o dată sursuri de protoxid și de bi-oxid de mercur, se întinde de apă, și se toarnă într'insa acid chlorhidrică ca prinos, care formează, ca protoxidul de mercur, protochlorur și nesolubil, ce se desparte din soluție printr'în filtru. Dacă lichidul, odată filtrat, produce și precipitat roșu ca iodurul de potasiu și și precipitat galben ca potassa sau calceale ca prinos, poate căine-va fi sigur că soluția cuprinde o amestecătură de sursuri de mercur la minimum și la maximum.

PROTOCHLORURU DE MERCURU. Hg^2Cl .

Protochlorurul de mercur se găsește adesea în medicină, calomelul, calomelasu, mercur dulc, etc.

Este alb, fără miros, insid; cristaliză în prisme ca patru fețe terminate prin vîrfuri ca patru fețe; este volatil, dar mai puțin de cît bichlorurul.

Acest corp este nesolubil în apă rece și în alcool; trezește a întrezănița 12,000 părți de apă fierbinte spre a dizolva 1 parte de protochlorur de mercur. Devine fosforescent prin frecare. Densitatea sa este de 7,156.

Alcali îl coloră în negru; Chloruri alcalini, sarea ammoniacă, mai ca seamă în prezența materilor organice, pot, după DD. Mialhe și Selmi, a-l transforma în mercur și în bichlorur de mercur. Uneori proprietate este prea importantă încît pentru aplicațiile terapeutice ale calomelului.

Protochlorurul de mercur se descompune prin lumină; devine vînt și se schimbă într'o amestecătură de mercur și de bichlorur.

Chlorul îl dizolvă transformîndu-l în bichlorur de mercur.

După D. Wittstein, calomelul este solubil în sulfatul de ammoniac, pe cînd azotatul de ammoniac dizolvă dintr'însuși numai șume.

Acidul chlorhidric concentrat îl transformă prin